

Ἐκτροπικὴ Δολοφονία
τῆς ἀγέννητης Ζωῆς

Έκτρωτική Δολοφονία τής αγέννητης ζωής

© ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Β. ΔΗΜΑΚΑΚΟΣ

& ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

Α΄ ΕΚΔΟΣΗ 2019

ISBN: 978-618-5314-16-3

ΣΕΙΡΑ: ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ 1

Σελιδοποίηση, δημιουργία εξωφύλλου: Τεκέογλου Φωτεινή

Έπιμέλεια, διορθώσεις: Νίκος Άγνάντος

Έκτύπωση, βιβλιοδεσία: Open Line

Ίερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου

Καρυές, 630 86 Άγιον Όρος, τηλ. 23778-88087

e-mail: pek@vatopedi.gr

Περιεχόμενα

Πρόλογος Καθηγουμένου Ί.Μ.Μ. Βατοπαιδίου	13
Προλεγόμενα-Ευχαριστίες.....	15
Εισαγωγή-Φωνή διαμαρτυρίας	19

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΕΚΤΡΩΤΙΚΗ ΑΥΤΟΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

(Εις λόγο πεζό)

1. Ανάπτυξη έμβρύου	25
2. Όψεις τής αγέννητης ζωής.....	37
3. Δικαιώματα τοῦ έμβρύου	45
4. Τρέχουσα έμβρυϊκή ζωή.....	53
5. Οικογένεια στή σύγχρονη κοινωνία.....	57
6. Πολύτεκνη Οικογένεια.....	67
7. Χριστιανική παιδεία.....	81
8. Έκτρωση	89
9. Νόμος περί εκτρώσεων 1609/86.....	109
10. Αντίλογος στόν Νόμο 1609/86 περί εκτρώσεων	119
11. Ειρηνικό μονοπάτι.....	125
12. Δημογραφικό πρόβλημα	131
13. «Αθώοι» δολοφόνοι (Εγκυος-Γιατρός-Βουλή)	145
14. Η θέση τής έγκυου.....	147
15. Η θέση τοῦ γιατροῦ	155
16. Η θέση τοῦ Κοινοβουλίου.....	165
17. Η θέση τής Έκκλησίας.....	171
18. Μνήμη τών έμβρύων.....	181
19. Μέτρα αντιμετώπισεως	185
20. Ιστορική σύνοψη τών εκτρώσεων.....	191

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΜΒΡΥΟ, ΤΟ ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
(Εἰς λόγῳ ποιητικὸ)

Ἀντί προλόγου	203
Α. Ἐμβρυο	
1. Ζωή.....	207
2. Κυοφορούμενο βρέφος	208
3. Ἀγέννητη ζωή.....	209
4. Κορωνίς Δημιουργίας	210
5. Ἐμβρυο εὐτυχισμένο	211
6. Συλλήψεως αὐτονομία.....	212
7. Ἀναπτυσσόμενη ζωή	213
8. Ἐμβρυϊκὴ ἀνάπτυξη.....	214
9. Φόνος ἐμβρύου.....	215
10. Κάκιστη ἐμβρυοδολοφονία.....	216
11. Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων.....	217
12. Δολοφονία ἐμβρύων	218
13. Ἐθνοκτόνος νόμος κατὰ ἐμβρύων	220
14. «Σύγχρονη Γενοκτονία»	222
15. Ἡρώδης.....	223
16. Νήπια πρωτομάρτυρες τοῦ Ἡρώδη	224
17. Μνήμη ἐμβρύων	225
18. Δικαιοσύνη ἐμβρύου.....	226
19. Προστασία ἐμβρύου.....	227
20. Τὸ ἔμβρυο εὐχαριστεῖ.....	228
21. Μάχη ἐμβρύου σὲ ταινία γιὰ ζωῆς τῆ σωτηρία	229
22. Ἐμβρυϊκὴ κραυγή.....	231
23. Εὐτυχία τῆς ζωῆς.....	233
24. Γένεση ζωῆς.....	234
25. Ἐκτροπικὴ Ἐλπίδα. Ἐγκλημα ἐκ προμελέτης.....	235
Β. Ἐκτροση	
26. Θεῖο Παράδειγμα	237

27. «Αθώοι» δολοφόνοι; Μάνα, Ίατρος, Κοινοβούλιο	238
28. Έκτρωτική παιδοκτονία.....	240
29. Έκτρωση, φρικτή δολοφονία.....	241
30. Έκτρωση, φόνος είδεχθής	242
31. Έκτρωση, πράξη έγκληματική	243
32. Έκτρωση, άπειλή τής φυλής.....	244
33. Έκτρωση, σβήγει τὸ καντήλι τής Έλλάδος	246
34. Έκτρωση, Χριστοῦ δολοφονία	248
35. Έκτρωση, άνθρωποκτονία έκ προμελέτης.....	249
36. Έκτρωση, πολιτική δολοφονία	251
37. Έκτρωση; Μετανοείτε... ἐπὶ γῆς	252
38. Έκτρωση, εὐθύνη τοῦ Έλληνα πολίτη	253
39. Έκτρωση ἢ ἀμβλωση, ἴδια άμαρτία.....	254
40. Γλωσσική έννοια «έμβρύου».....	255

Γ. Πορεία οικογένειας...

41. Εὐτυχία τής ζωῆς.....	257
42. Πνευματικός Πατήρ.....	258
43. Οικογενειακή έστία.....	259
44. Χριστιανική οικογένεια	260
45. Μάνα	261
46. Γλυκιά Μανούλα.....	262
47. Τιμή στη Μάνα.....	263
48. Παιδοποιία	264
49. Τὰ Παιδιά.....	265
50. Παιδική άνοιξη.....	266
51. Πατέρας	267
52. Στὸν Πατέρα (τρίμορφη παρουσία).....	268
53. Πολύτεκνη οικογένεια.....	269
54. Συρρίκνωση Πολυτεκνίας.....	270
55. Τεκνογονία.....	271
56. Έκτροπή οικογενειακοῦ θεσμοῦ.....	272
57. Οικογένεια στην Έντατική.....	274
58. Άφανισμός οικογενείας	275
59. Η Άλήθεια (θανάτου έρχομός).....	276
60. Παρηγοριά πενθούντων.....	277

Δ. Τὸ φύλο	
61. Φύλο.....	279
62. Παιδικὸ φύλο	280
63. Κοινωνικὸ φύλο.....	282
64. «Ἐμφυλές ταυτότητες» (α)	284
65. «Ἐμφυλές ταυτότητες» (β)	286
66. Ἀλλαγὴ φύλου (α).....	288
67. Ἀλλαγὴ φύλου (β).....	290
68. Ἀλλαγὴ φύλου (γ).....	292
69. Τρίτο φύλο.....	294
70. «Πολύχρωμα σχολεῖα»	295
71. Ἄθεϊα	297
72. «Ὀρθόδοξο» Κοινοβούλιο.....	298
73. Σύγχρονη βουλή.....	299
74. Τὸ αὐριο τὸ ἐλληνικὸ	300
75. Πατρίδα	301
76. Βουλή.....	302
77. Βουλευτικὴ εὐθύνη	303
78. Γιατρὸς καὶ ἐκτελεστής.....	304
79. Μάνα.....	305
80. Ὕμνος Θεοῦ.....	306
Βιβλιογραφία	307

Πρόλογος

Οτι νοσεῖ βαρέως ἡ κοινωνία μας ἐπειδὴ τὸ βασικὸ κύτταρό της, ἡ οἰκογένεια, ἀποπροσανατολίστηκε καὶ παραπαίει, δὲν εἶναι δύσκολο νὰ διαπιστωθεῖ, οὔτε εὐχάριστο νὰ ἐπισημαίνεται. Θλίψη καὶ ὀδύνη μᾶς προκαλοῦν τέτοιες ἀναφορές, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἀφυπνίζουν νὰ πράξουμε τὸ χρέος μας, χρέος διαφώτισης καὶ κατήχησης πρὸς τὸν πονεμένο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ πείρα τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης μᾶς διδάσκει ὅτι πληρότητα καὶ ὀλοκλήρωση στὰ ἀνθρώπινα ὄντα δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνο ὅταν πορεύονται κατὰ Χριστὸν καὶ ἐν Χριστῷ. Ἐκεῖ εἶναι ἡ κατάφαση ὅλων τῶν δυνατοτήτων ποῦ διαθέτει τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἡ χαρὰ ἢ ἰσορροπία, ἡ ἀνάπαυση. Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια ὅσο τὴν ἀποκρούει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, τόσο πιὸ ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς γίνεται ὁ ἴδιος γιὰ τὸν ἑαυτό του. Σήμερα ὁ παραλογισμὸς ποῦ ἐπικρατεῖ μᾶς ἔχει φέρει σὲ τέτοια κατάσταση ποῦ δείχνει σὰν νὰ θέλουμε νὰ σπρώχνουμε οἱ ἴδιοι τοὺς ἑαυτοὺς μας στὴν καταστροφή καὶ τὸν μηνδενισμό. Πάντα ὁ αἰώνιος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου χαίροταν νὰ «κερδίζει» τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ μὴ διακρίνουν ποῦ βρίσκεται τὸ πραγματικὸ τους συμφέρον. Αὐτὸ λοιπὸν στίς μέρες μας ξεπέρασε κάθε προηγούμενο καὶ μᾶς θυμίζει ἐφιαλτικὲς καταστάσεις πολὺ παλαιότερων ἐποχῶν, ὅπου ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ, καὶ ἰδιαίτερα τῶν παιδιῶν, δὲν εἶχε καμμιά ἀξία.

Θὰ ἤλπιζε κανεὶς ὅτι αἰῶνες χριστιανικῆς ζωῆς θὰ εἶχαν τουλάχιστον διδάξει τοὺς ἀνθρώπους πόσο ἀνώφελος καὶ αὐτοκαταστροφικὸς εἶναι κάποιες ἐνέργειες καὶ στάσεις ζωῆς. Μία ἀπὸ αὐτὲς εἶναι καὶ ἡ στάση ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς παιδοποιΐας, τὸ ὁποῖο μᾶς ἀπασχολεῖ, ὡς μὴ ὦφειλε, ὡς θέμα παιδοκτονίας! Ἐχει εἰπωθεῖ πολλές φορές ὅτι οἱ ἐκτρώσεις

παγκοσμίως ξεπερνοῦν τὰ 50 ἑκατομμύρια κάθε χρόνο. Νὰ ἀναφέρουμε καί στατιστικά γιὰ χώρα μας; Εἶναι ἀποκαρδιωτικά. Ἐκτρώσεις; Δυστυχῶς ξεπερνοῦν τὶς γεννήσεις.

Γράφοντας αὐτά, ἐλπίζουμε ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ βαπτισμένου εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος λαοῦ μας, θὰ ἀνανήψει μετὰ ἀπὸ κατάλληλη δι-
αφώτιση, κατήχηση καὶ νουθεσία, ὥστε νὰ ξαναθυμηθοῦμε ὅτι οἱ χριστιανικὲς χαρὲς τῆς πιστότητας στὴν μία εὐλογημένη σχέση καὶ τοὺς καρποὺς τῆς, δηλαδὴ τὰ παιδιά ποὺ μᾶς ἐμπιστεύεται ὁ Θεὸς νὰ τὰ μεγαλώσουμε κατὰ τὸ θέλημά Του, αὐτὲς οἱ χαρὲς δὲν ἀλλάζονται, οὔτε ἀναπληρώνονται μὲ τὴν ἡδονιστικὴ ἀπόλαυση τῆς ζωῆς. Μία τέτοια στάση ζωῆς, προϋποθέτει κόπους καὶ θυσίες. Ὅμως αὐτοὶ οἱ ἀγῶνες ἔχουν καὶ τεράστια παιδαγωγικὴ ἀξία, διότι διὰ μέσου αὐτῶν ἐξανθρωπίζονται καὶ ἐκχριστιανίζονται καὶ οἱ σύζυγοι καὶ τὰ παιδιά τους, καὶ χειραγωγοῦνται στὶς ἀρετὲς τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀνοχῆς, τῆς συγχωρητικότητος, τῆς ἀγάπης. Ἐκ διαμέτρου ἀντίθετη εἶναι ἡ διαστροφή καὶ ἡ σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο πλάνη ποὺ ἔκανε τὴν ὀποιαδήποτε σαρκικὴ ἀπόλαυση ὑψιστο σκοπὸ τῆς ζωῆς, τὴν στιγμή ποὺ οἱ ὑπαρκτικὲς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου κραυγάζουν τὸ ἀντίθετο. «Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν σου». Μόνο τότε ὁ ἄνθρωπος βρῖσκει τὸ πλήρωμα τῆς ζωῆς, ὅταν βιώνει τὴν θεία Χάρη.

Σὲ αὐτὴν τὴν προβληματικὴ κινοῦνται τὰ κείμενα, πεζὰ καὶ ποιητικά, τοῦ ἀγαπητοῦ μας, φιλομονάχου καὶ φιλοαγιορείτου, διακεκριμένου ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς κ. Παναγιώτη Δημακάκου ποὺ μὲ πόνο καὶ ἀγωνία καταθέτει στὸ παρὸν πόνημα, ἔχοντας ὁ ἴδιος ἐν τῇ πράξει – ἄρα εἶναι καὶ ἀξιόπιστος – ἀκολουθήσει μιὰ ἀξιομίμητη πορεία, τόσο ὡς ἐπιστήμων ὅσο καὶ ὡς οἰκογενειάρχης μιᾶς πολυμελοῦς καὶ εὐλογημένης οἰκογενείας.

Μὲ πολλὴ χαρὰ προλογίζουμε τὴν παρούσα ἔκδοση, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ προοίμιο τῆς μὲ ἀνάλογο περιεχόμενο νέας ἐγκαινιαζομένης ἐκδοτικῆς σειρᾶς «Ἄνθρωπος καὶ Κοινωνία», εὐχόμενοι κάθε εὐλογία καὶ Χάρη στὸν συγγραψάντα, τὴν συμβία καὶ ἔκγονα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἀναγνώστες, ὥστε νὰ βιώνουν τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ τὴν πνευματικὴ θαλπωρὴ ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ αὐτὴν μέσα στὶς οἰκογένειές τους.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς
Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου

Γεώργιος Σαββίδης